

ЛЬВІВСЬКІ ВІСТІ

ЩОДЕННИК ДЛЯ ДИСТРИКТУ ГАЛИЧИНИ

Рік III.

Львів, п'ятниця, 7 травня 1943 р.

Ч. 100 (520)

Не нарікай на долю, а бери кріс у руки і твори її сам!

Маніфестаційні збори українців міста Львова в справі утворення СС Стрільцької Дивізії Галичина

Львів, 6 травня.

Вечором 5-го травня відбувся у Львові великий збір українців міста.

Щойно за 15 хвилин шоста, а вже годі дотиснутися у велику залу Окружного Староства (при вул. Сакраменток 10), де за кільканадцять хвилин мають початися збори українців міста Львова в справі створення СС Стрільцької Дивізії Галичина. На коридорах, що ведуть у залу, стоїть уже збита маса народу, а людей постійно напливає і напливає. У залу вже не пускають. Вдається мені продертись туди тільки як представникові преси.

Простора зала і її великий балкон — ущерть виповнені людьми. Навіть прохідна вузина між двома рядами крісел заповнена щільно публікою. Творять її сьогодні переважно чоловіки, передусім, молоді, даліше комбатанти, є й на залі теж жінки. Все це люди всіх станів та різних професій. Пупілки така маса, що здається, що й Оперний Театр, з його великою залою та балконами був би сьогодні замалий для неї. Приплила ця велика маса львівських українців, бо не звичайні собі сьогодні збори. У цій залі прогомонять за кілька хвилин слова, які щераз потвердять оцій масі радісну вістку, що доля починає обертатись до нас привітнішим обличчям і дає нам спромогу кувати краще майбутнє...

А тимчасом розглядаюся по залі. Посередині задньої стіни сцени висить великий лев, відзнака СС Стрільцької Дивізії Галичина, між двома щитами з блискавками — знаками німецьких есесів та між двома жовто-блакитними прапорами, а рамами для цього — державні прапори Великої України; перед сценою трибуна, а на ній слова гетьмана Івана Мазепи: „Нехай вічна буде слава, же през шаблі маєм права”. Балкон прикрашений щитами, що на них — леви, есесівські знаки та громові слова: „Не нарікай на долю, а бери кріс у руки і твори її сам; „Хочете забезпечити своєму народові місце в Новій Європі — зголупуйтеся масово до СС Дивізії Галичина”

Година шоста — і в залу входять німецькі представники міських властей Львова, між ними міський староста, д-р Геллер. Хор Остапівського співає дві пісні: „Засяло сонце золоте” і „Гей-гей, нумо, хлопці, до зброї”. Коли втихає буря оплесків, відкриває збори посадик міста, д-р Степан Біляк.

Від імені Управи міста та Набірної Комісії вітає промовець німецьких представників та зібраних і підкреслює, що дотеперішні повідомлення прохід

набору до СС Стрільцької Дивізії Галичина дають повне вдоволення, що свідчить про те, що всі українці зрозуміли як слід суть події 28-го квітня ц. р. Коли в перших годинах після проголошення тієї події були замітні ще деякі вагання, то далші дні принесли тільки вияви ентузіазму для тієї великої справи. Значить, доідемо як слід реальну вартість зброї, щоб нею причинитися до повного обезсиллення нашого найбільшого ворога, Москви, та щоб разом з німець-

ким вояком й іншими народами здобути повноправне громадянство в колі європейських народів, забезпечити собі в ній повноправне життя.

Ентузіастично вітають збори міського старосту, коли він появляється на трибуні.

Тішуся надзвичайно, — каже міський староста д-р Геллер, — що на цих зборах бачу таку величну картину, яка робить таке могутнє враження і водночас підкреслює вашу охоту співпраці з німецьким народом. Відчуваю вдоволен-

ня, що закликаю вас сюди, щоб дати вам спромогу боротися зі зброєю в руках за краще завтра Європи. Вже підчас мого урядування мав я нагоду переконатися про велику охоту українців співпрацювати з німецьким народом. Велике Ваше зацікавлення сьгоднішніми зборами свідчить про те, що Ви зрозуміли, які шанси дає Вам подія з 28-го квітня. Д-р Біляк назвав цей день — історичним. Гадаю, що не сказано забагато. Це день, що його доля дає народам винятково, дуже рідко. І від Вашої постави, від постави українського народу до цієї події залежатиме, яке місце займе український народ в Новій Європі. Коли дехто скаже, що йому ще не все ясно, то треба відповісти, що в кожній війні є ціла низка питань, що залишаються неясними. Але в тому випадку треба мати повне довіря до тих, що ведуть шілу справу. Українська нація може мати повне довіря до Фюрера, що виповів війну большевизмові. Ви ж знаєте, ким є Ваш найлютіший ворог і я переконаний, що Ви будете проти нього боротися. Багато з-по між Вас боролоса вже проти нього перед 20-ма роками і тоді виявили вони надзвичайну хоробрість. Я бажаю, щоб гой дух хоробрости, що перед 20 роками держав Ваших воїнів, опанував наново що нову форму. А коли Ваш дух злілеться з хоробрим духом німецької армії — тоді перемога певна. Тим способом Ви промосьте те собі шлях до Нової Європи для кращої долі українського народу.

По залі розливається ентузіазм. До слова приходять, палко вітаний, представник Військової Управи, інж. Андрій Палій.

Кожний з нас пригадує, — каже промовець, — з якими почуваннями зустрічали ми перші німецькі віаділи, коли вони 29-го червня 1941 року ввійшли до Львова. Квіти сипались під їх ноги. Була це радість за визволення від большевизму. А з якою радістю вітали ми ті маленькі українські формуції, що тоді ввійшли на Ринок. Була це радість тоді, коли водночас біль- стискав

„Ми присягли боротися до остаточної перемоги”

Промова генерала Віктора Курмановича, виголошена 4-го травня в радіо

Львів, 6 травня.

Старшина та стрільці УГА!

Українська молоде Галичине! Минає 22 роки, як УГА зложилася зброю, переможена відвічним ворогом, у нерівних змаганнях, залишаючи велике діло незавершеним. Віда була програна, не зважаючи на завязття, на посвату, на жертви. Ще ніяка армія не виграла війни без зброї, муніції, в'язу, ліків, окружена звідусю переважними силами ворога.

І оце, після 22-ох років примусового безділля, прийшов момент, на який українська молодь Галичини так довго та з тугою чекала: Тепер має вона змогу знову взяти зброю в руки і в останнім, вирішнім бою помстити кров мільонів замучених і заголоджених ворогом наших братів на рідній землі і в ворожих тюрмах, щоб довершити освободження решти українських земель, які ще залишилися під большевицьким ярмом, щоб остаточно добити червону потвору, яка випила стільки української крові та яка хоче змести наш народ з лиця землі.

Саме тепер стає наш народ до боротьби проти того самого ворога, але у зовсім інших умовах: нині ми не самі, як 25 літ тому! Йдемо рамі'я-об-рамі'я з найсильнішою армією світу — з німецькою армією, з

якою з'єднані майже всі народи Європи.

Ви не покинути, бо Німеччина запевнює Галицьким Українським Добровольцям модерний вишкіл, озброєння, запевнює тим воякам таку саму опіку, як і німецьким. Сьогодні ранені не будуть гинути безпомічно, а діти і жінки не залишаться незабезпечені на погали ворогові, як було тоді, підчас тих героїських, а таких нерівних змагань.

Старшина і Стрільці У. Г. А.! Почесна служба СС Стрільцької Дивізії Галичина — це не лиш нагода, але обов'язок. Вступаючи свого часу в ряди героїської У. Г. А., ми присягли боротися до остаточної перемоги над нашим відвічним ворогом. Тоді ми того не довершили, бо не могли; нині можемо, тому мусимо. Коли я слухав промов в історичний день 28-го квітня, коли читав відозви, розліплені на мурах наших міст, я не міг опанувати однієї сумної думки: Чому той великий день прийшов так пізно, чому він застав мене 67-літнім старцем?

Коли Вам дорога традиція Українського Січового Стрільцтва та Української Галицької Армії — Ваше місце в рядах Галицької Дивізії!

Але вірю, що Ви всі, які ще в силі втримати в руках кріс, всі, як один, станете під гордий стяг цієї Дивізії. Українська молоде! Ти вихована на славних традиціях наших визвольних змагань. Ти все нарікала, що юний вік не дозволив Тобі стати в ряди героїської У. Г. А., зложити Батьківщину жертву крові. Тепер маеш нагоду доказати, що Ти гідна своїх батьків, що Твій юначий боевий запал і Твоя жертвенність щирі і правдиві, не голословні.

Тепер стоїш перед іспитом політичної зрілості; тепер маеш змогу виявити, чи справді розумієш вагу збройної сили для народу, чи зумієш збагнути справжній національний інтерес, чи не підпадеши під вплив тих, які бажали б вибити зброю з наших рук і кинути нас на загладу.

Ти стоїш на історичному розпутьті, перед великим рішенням. Рами'я-об-рамі'я з німецьким вояком можеш класти тривкі підвалини під майбутнє свого народу. Від Твоєї ідейности та рівноваги духа залежить Твоя доля, доля Твоїх найближчих і Твого Народу.

Галицькі українці, як колишній генерал У. Г. А., вірю, що масово вступите в ряди СС Стрільцької Дивізії Галичина!